دا ته د کومو غرونو شور يې

۱۳۸۴ل (۲۰۰۵م) کال د

د کتاب نــــوم : دا ته د کومو غرونو شور يې

د کتاب مـــوضـــــــوع:شـــعـــر

د کتاب لیکونکی :عبدالمالک بېکسیار

کـــال : ۱۳۸۴ل (۲۰۰۵م) کــــال د چـــاپ

خــپـــرنـــدوی : د هـيلـې مـجلـــې اداره

کـمـپـوز/ډیـزایـن : ایـشـیا سافټ ربښو

Ketabton.com

کـمـپـوزوونـکـی : بـارکـوال میاخـېــل

کـمـپـوزوونـکـی : بـارکـوال میاخـېــل

دانتير نيټ په مخ ترتيب او ډيزاين کوونکي : سمسور حبيبي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جزاک الله څه خوند

د دې پورې غرو تر شا کلا - جزاک الله څه خوند

لر بر چې کېدله او د کرړو ساز چې خور ستورې
خوند د سپوږمۍ غېږ کې بېګا کلا - جزاک الله څه

ګل ګل شنه يې په ګوټ ګوټ باندې يادونه چې د يار
کلا - جزاک الله څه خوند د ګل ونه شوله بيا

ګونګو ، تشو ، تورو مېنو راته زړه خوړلی تل
پورته ترې غوغا کلا - جزاک الله څه خوند دا چې

سهار دا له کومې ډډې ياره پاڅېدلی يم
ليک په سترګو مې دِ تا کلا - جزاک الله څه خوند

بېکسياره ! راکوله چې جزا يار به ماته
.خوند ورته وې به مې جزا ک الله جزاک الله څه

***

دربغه چې لړ راتهٔ احساس چې تا به څه کړي و ؟
غوښتی که وای لاس چې تا به څه کړي و ؟ ما درنه

راګير ژوندون مې ټول يوه عجبه معما کې
تل را سره وي دا وسواس چې تا به څه کړي و ؟

چې ما کتل ځمکې ته ستا له غوسې نه لړزېده
که در کتلي مې وای پاس چې تا به څه کړي و ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې که آګا چې نازدانه بچي دې د وطن مور
و ؟ غواړي خيرونه په مدراس چې تا به څه کړي

!که تا ته پته واى اشنا چې بېکسيار يې په دار
چې تا به څه کړي و ؟ هم بې ګونا ، هم بې اساس

***

خاطر ته دې راغلی يم لږ ومې کړه خاطر
زړه باندې داغلی يم لږ ومې کړه خاطر په

ځيګر ګيلې ګيلې زړګی لرم، نينې نينې
حيران هک پک ناست غلی يم لږ ومې کړه خاطر

څه يم پر بېږده نور چې څوک يمه او څنګه يم او
بدنام يم که ښاغلی يم لږ ومې کړه خاطر

نور به نه درځم ساقي ما کړی وو قسم چې
بيا هم چې درغلی يم لږ ومې کړه خاطر

نورو ښکليو هم وار وار بللی بېکسيار يم
قسم که ورغلی يم لږ ومې کړه خاطر

***

ستا ظلمونه ستا کيسې به تا اخر شرموي دا
شرموي ټول بشريت ته د سيسې به تا اخر

(c) ketabton.com: The Digital Library

وژنه يې څومره چې وژلای شې چې څومره دې وس
تا اخر شرموي مرګي ته ډېرې تلوسې به

درباندې اخلي چې بې دينه بې ايمان وګړي
به تا اخر شرموي زما ايمان دی راپسې

د خدای مخلوق درته د ماشي هومره نه ښکاريږي
وسوسې به تا اخر شرموي د طلا ، تېلو

د مظلومانو له زړګو نه را اوچتې ښېرې
درپسې به تا اخر شرموي د وخت جلاده
که يې له ما سره به يې که نه دښمن يې زما
دا غوسې به تا اخر شرموي دا پنځکې او

لکه رمه باندې د ورې لېوه پېښنه شوې
وينو کاسې به تا اخر شرموي د بې ګونا

وايي ديموکراسۍ باندې به سر خورې بېکسيار خو
دغه د زهرو پتاسې به تا اخر شرموي.

***

غوښې پوتې انسان نو څه يانې، د
د ظلم دنګ، لوړ غر، د کرکې بوټې

شو حال يې خراب مدام، خو که لږ ښه
وهي لغتې به، لکه خر کوټې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله پند یم په کیسه کې
خوند یم په کیسه کې کله

لکه وخت اوړم را اوړم
کې بند په بند یم په کیسه

په زړه لګم لکه وږم
خولې ته قند یم په کیسه کې

میاشت خو وشوه خدای دې خیر کړي
چې پابند یم په کیسه کې

د ابۍ خیرې لمن ته
په کیسه کې سور پیوند یم
امریکا چا وې ورانېږي؟
د مومند(1) یم په کیسه کې

د سترګو شعر کې ورک د چا
د چا بند یم په کیسه کې

شوم که له شعره لېوزګار
ارجمند یم په کیسه کې

یار خاکه د ژوند چې کښلې
کیسه کې تش کارمند یم په

بېکسیار یم د [میدان] به؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې هنرمند یم په کیسه

***

یو ائې نه ده مسله د اوښکو
اوښکو څنګه ترم به سلسله د

زه یې که څو ایسا روم بهېږي
دا ده په خپله فیصله د اوښکو

زمانې زاهد ناحق تکفیر کړم د
زما په لاس کې وه پیاله د اوښکو

به شي ډېره ګرانه زړګیه ګرانه
سفر د عمر او جاله د اوښکو

اشنا ما په بلا وهه ما هېر کړه
لږ مې جرګې خو د ربله د اوښکو
ژړا لیدلې مې وه نه چې دا سې
باران ګله د اوښکو لکه په شړک

چې رسېدې هر چاته خپلې رخې
اوښکو زما په برخه قواله د

تل نابیلې را روانې به وي
اسانه نه ده معامله د اوښکو

بېکسیاره ! دا غزل ختم کړه بس

دا ته د کومو غرونو شور یې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

 څه راته ليکې مقاله د اوښکو

خاندمه بېکسيار څرنګه به و
څو په لېمو مې دا مېله د اوښکو

***

سر واخله مري لکه دا نور مخلوق نه
که هنرمند وي ترې هنر واخله مري

پايم تل لکه زخم په دردونو
له زړه مې ستا د ياد پرهر واخله مري

لړ ساقي خمار د ژوند ته وګوره
لړ جنازه يې په نظر واخله مري

!ګله اشنا دې د وخت سختو کې ګير
يې کړه ياد لړ يې خبر واخله مري لړ

څوک به په څه څوک به په څه باندې مري
بېکسيار ښخه دلبر واخله مري له

***

ووايم د زړه له حاله چاته حال
زه له محاله چاته حال ووايم

په وس مې نه چې رنګ د شرم د بوال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بند دېواله چاته حال ووايم له

راته کتلي چې محفل کې اشنا
حال ووايم يمه بې حاله چاته

تاته معلوم ظالم مظلوم ټول د وخت
ووايم گرانه ليکواله ! چاته حال

خوار بېکسيار داسې مدام چې کوم
ووايم ستر له سياله چاته حال

***

نشه يې نه خمار يې کړم دا څرنگه ځواني وه
د يار يې کړم دا څرنگه ځواني وه په مخ سي

واړه، زاړه د کلي مې د تور په غشو ولي
خپلو ته اغيار يې کړم دا څرنگه ځواني وه چې

اورېدلې کيسې مې د ځوانۍ د خوبو ډېرې
تر عمره چې بيدار يې کړم دا څرنگه ځواني وه

باندې اوس سرې سترگې زما ځي د نورو په هجران
وه دا داسې پامته دار يې کړم دا څرنگه ځواني

!مالت کې بېکسياره ! رسېدم نجونو ته نه چې
دا څرنگه ځواني وه اوس اوس چې داسې خوار يې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

وخت راسره و په خبرو کې لاړ
تشو غورو کې لاړ زما او ستا په

په غلیمانو د یرغل ښکلی وخت
لاړ په ټولولو د لښکرو کې

له شملو ، ږیرو یو وطن را پاتې
په برېتورو ، څڼېورو کې لاړ

په رڼا مین ما خپله ولید چې
د وخت بېړۍ یې په ښنګرو کې لاړ

بېکسیار چې روان څوک خبر نه شول
چې په سلګیو که سندرو کې لاړ

***

راځي له بر کلي نه نن مې مېلمه
زړه ته دمه راځي له بر کلي نه
ته یو رنګ انځور دی ما بلي شاړو
هره غرمه راځي له بر کلي نه
ربه همدا یې د راتګ زېری کړې
له بر کلي نه نرۍ وږمه راځي
څوک سره اخلي بیا په اوښکو مچې
نه د ویر نغمه راځي له بر کلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال تخنوي مې لېونتوب ته بیا بیا
څه هنګامه راځي له بر کلي نه
مین وایي د هجر تپې کوم څوک
ورو زمزمه راځي له بر کلي نه
پرېکړه کړې د بېکسیار د مرګ وروستۍ
مکالمه راځي له بر کلي نه

***

کې مروره رانه په وینښه نه راځي په خوب
وایي مې زړه راځي په خوب کې مروره رانه

دلته، هلته لارې نیسي رقیب بې ځایه ورته
پاس په لېمه راځي په خوب کې مروره رانه

په ژوندوني هم را ونه کتل بره یې کله
مړه مړه کاته راځي په خوب کې مروره رانه

په پلار، نیکه، په غور نیکه قسم چې وخوړ اوس یې
رانه اوس به نو څه راځي په خوب کې مروره

شک به کاوه ما بېکسیار په یار خو وشه دا ځل
کې مروره رانه کړې یې خوله راځي په خوب

له بېرته تګ نه یې خبر ځان سره پت و ژاړم
په خوب کې مروره رانه لکه د غله راځي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړوي خبر بې نه راځي تش ياد بې مسلې
په ګونګه ژبه شور فرياد يې مسلې جوړوي

چې څوک باندې پوه ژوندون د ګلو يوه څانګه ده
د اوږده لنډ دغه معياد يې مسلې جوړوي

کړ چې هر څه هر څه کړه لږ په تول زړه ته مې سر لوڅ
دا سې د مينې اعتياد يې مسلې جوړوي

د ټولې ميکدې قايد به وې خوره شراب خيام
جوړوي خو دا يې هم وې از د ياد يې مسلې

مينه له مخې بېکسياره ! ده ساده خبره
جوړوي مانا يې سخته ده بنياد يې مسلې

***

غېږ کې حيا ورتلله يار يې په اوږه واخيست لاړ
شاعر وليد چنار يې په اوږه واخيست لاړ ما يو

هيڅ صبر مې څومره که ساقي ته پښه نيولې شو
يوه شېبه تر مخ خمار يې په اوږه واخيست لاړ

چا وژلې پخوا پل پسې واخله هلته کوز به
هغه ټوپک چې د اغيار يې په اوږه واخيست لاړ

لېونی مې وليد خوښ خندان شوم زه هلته ناست يو
لاړ هوښيار چې کوت مې ژوندون بار يې په اوږه واخيست

(c) ketabton.com: The Digital Library

! څوک نااشنا به بېکسیاره ستا په مرګ ولیکي
په اوږه وا خیست لاړ چې د منزل ګرد او غبار یې

وم که د هجر په تیارو کې روان ړوند خو نه وم
ولیده بهار یې په اوږه وا خیست لاړ خزان مې

***

پسې اخلمه پل پرې پل په پل مې کړي خطا یار
چا وې چې یمه وار خطا یار پسې اخلمه پل

مست د چا د سترګو په جام ستا میخانه کې ساقي
په دغه رنځ اخته کړم تا یار پسې اخلمه پل

د پاک الله یو داد دی په چا - چا به شي عشق خو
پل ماته چې پاک رب را عطا یار پسې اخلمه

زما خویونو سره نشته کار، نه او سم خیال کې
مالتها یار پسې اخلمه پل ګرځم په مینسک ، ماسکو ،

نور ایسار بېږم نه ناصحه ! بېکسیار روان یم
خبرې بېرته ستا یار پسې اخلمه پل دا ستا
***

کړم د زندګۍ غمونه واړه لکه توت را ټول
خپلې هستۍ ته د ژوندون نور چاڼ ثبوت را ټول کړم

په باغ او زه یم مالیار اشنا مېلمه وي د زړګي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله انار، کله انگور، کله شاتوت را ټول کړم

مړي ژوند به دا یوه خوله خندا ځنګه ساتم په
ټول کړم له تابوت له را یمه حیران چې ځنګه عطر

قسم په خدای دی که به ځوک وي بیا زما د ټینګې
یو واري مضبوط را ټول کړم ټول پښتانه که هسې

هسې ناري دي نامراده چې وهم یې یاره
ځنګه د وختونو په سکوت را ټول کړم کاڼه به

تاریخ چې تربنه جوړ کړم بېکسیاره ! د وطن ورک
دافغان پلونه له دمشق که له بېروت را ټول کړم.

***

کله هم لیدلې نه ده یاره یوه شپه ما
شپه د یار غېږه کې پرې مې ړده سهاره یوه

زه ځنګه به ور وړمه د ټول عمر مناجات
شماره یوه شپه لا هم چې خلاصه نه د ژوند له

یو زه ومه یو یار و سره ګډ به هره ورځ
اغیاره یوه شپه تا څه کانې را وکړلې

د ژوند هر څه به هېر شي خو هېرېږي رانه نه
ما کړې په لاره یوه شپه له یار سره چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا راته نن وې چې زړه مې ډېر ډک دی اشنا
پېښه خو را وکړه بېکسیاره ! یوه شپه لږ.

***

ځو مرور له دغه ښاره ځئ چې نه
ښه راغله نن له یاره ځئ چې نه ځو

محفله موږه ټولو وې ستنېږو له
څوک به راشي خدای دپاره ځئ چې نه ځو

تود نه د جگړې اور به تر عمره داسې
یه د بر کلي سرداره ځئ چې نه ځو

پاتې چې کاروان روانېده موږ ویده
وار چې تېر دی اوس له واره ځئ چې نه ځو

ښه شي کېږي خدای وکا له تگه نه تگ
سوچ پرې وکړه بېکسیاره ! ځئ چې نه ځو.

***

چاره شي راته وژني مې وخت تېره
د چا خبرې چې په زړه شي راته

وايي گام په گام مرم چې دنیا هیڅ نه
بشریت ټول په شان د مړه شي راته

شرمېدل سره خو په ټول جهان کې و

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدايه دا تور خو هم چې پړه شي راته

سو به که مې په برخه شوه د مينې
ټول منزلونه به واړه شي راته

خوند د يار له مخه د ژوند هر څه کې
بې ياره ژوند زهر خواړه شي راته

بېلتون !چې را په زړه شي بېکسياره
څۀ بې مانا د ژوند کړه وړه شي راته.
***

خپله کوي زما کيسې ژوندون په
دا د سيسې ژوندون په خپله کوي

شي زه نه يم دا چې وايم نن به څه
دا وسوسې ژوندون په خپله کوي

ډار ما کې نشته- د مرګي دا ويره
پسې ژوندون په خپله کوي چې را

په ما يو اځې اند ېښنې يې پېرزو
خپله کوي او تلوسې ژوندون په

سرونه غواړي بېکسياره ! چا وې؟
چې حماسې ژوندون په خپله کوي.
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه عجبه ده محال کې مې زړه بند
زړه بند د چا سوچ کې د چا خيال کې مې

د مرمرو په مانۍ کې مې زړه تنګ
بند او د ختو په دېوال کې مې زړه

حال به څه وايمه چاته د ياری
بند چاته څه پته څه حال کې مې زړه

عشق ته زړه، هم يې ساړه کېږي د يار
بند څه عجب يوه جنجال کې مې زړه

بېکسياره ! که څو اخلمه پيالې
په ثواب او په وبال کې مې زړه بند.

***

خيال کې د يار چې کله لاړ شمه
شمه کرار به ناست يم را ولاړ

همت مې يو ځل غزونې وکړي
ميده ميده يم څنګه لواړ شمه

اشنا شي ناکردې را په زړه چې د
نبغ نبغ روان يم څنګه شواړ شمه

ګوره د غسې يم ما هم ژوندون ته
سمسور وطن يم ببرته شاړ شمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګ زه بېکسيار لکه ګرېوان د
.په بېلتانه ريتاړ ريتاړ شمه

ليدلی؟ ځان چې ګورې يار شيشه کې تا
کله ځان دې تماشه کې تا ليدلی؟

ورشي ستورې يو پر بل په نيمه شپه چې
اور د مينې پلوشه کې تا ليدلی؟

څوک مسلک غوره دی اشنا چې يې لري
ګدا کله څه پېشه کې تا ليدلی؟

غماز څه خبر چې يار د کندهار دی
تر اوسه په شه شه کې تا ليدلی؟ لا

دا چا - چا ويل زاهده دې خبرې
.په نشه کې تا ليدلی؟ بېکسيار ډوب

***

خيالونه کله جوړېږي دا نشې او زما جړ
سبا ، بېګا دا تماشې او زما جړ خيالونه
لګيا دا سې ښکاري لکه چې باز په ښکار د زرکو
ګام په ګام وخت لشې لشې او زما جړ خيالونه
بوره، فلوجه، کربلا زه ورته ګورم توره
او په غزه مرې عايشې او زما جړ خيالونه
نه عجب نه ادم خان کې او سې پښتونخوا شته خو
د وخت بدلې دې نقشې او زما جړ خيالونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې دومره ځنډ مه کوه ژر يې راوړه ساقي باده
څه مې په زړه زهر پاشې او زما جړ خيالونه
را تر سترګو د براوت کې د جومات خړ طالب تل
خيالونه د وخت نخرې د فاحشې او زما جړ
ژوندون، جنون دي بېکسياره ! په يوه قافيه
.خيالونه څه ماتوې پکې خاشې او زما جړ

***

وګرځم زه چې ستا په خيال کې لاړ شم چېرته چېرته
چېرته دې په سوال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم

هره خوا ښکلا ښکلا سترګې خو تړلې نه شم
هره خوا وبال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم

وګورمه نه يې کړم مثال پيدا ټوله دنيا
وګرځم سوچ چې ستا د خال کې لاړ شم چېرته چېرته

زه چې تل پيالو ته ځمه شمه له فراقه تنګ
چېرته چېرته وګرځم کله په وصال کې لاړ شم

پته د انسان که پيدا شي ما بېکسيار باندې
.حال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم زه به په هر
***

مې وې هسې ښووه مې ځان ناګاره سندرې
له خواشينۍ ستا په تلو ياره سندرې مې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعدام ته بووم ستا په الزام چې وخت تړلی
کسات مې اخيسته له داره سندرې مې وې

پيغام د انکار غماز راوړی وو اشنا نه
کله راته خوب تر سهاره سندرې مې وې

شوم په هغه محل نن په ژړا - ژړا را تېر
چې پرون تلم په کومه لاره سندرې مې وې

محفل ته اشنا تللی و زه څو ورتلمه چې
خبره تېره وه له واره سندرې مې وې

بېکسياره ! په شپه د بېلتون را ته را ياد شي
.داسې تياره وه چې له ډاره سندرې مې وې

***

سترګې را واړوه لږ ياره مرم
مرم له تندې مرمه له خماره

زه لکه شمه په محفل کې تل
سرِمابنام نه تر سهاره مرم

و ګوري په مړو سترګو يار چې را
له مړو ايرو مرم له انګاره مرم

زما قاتل دا خپل احساس خلکه
بې غرغرې مرمه بې داره مرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه یم، غزل او تکه توره شپه
.بې کسه بېکسیاره ! مرم څنګه

***

یار چې خپه شي په نصیب کې به نه
چې چپه شي په نصیب کې به نه جام

ژوندون د هر ژوندي ارمان په ژوندون
شي په نصیب کې به نه چې لولپه

د یار دیدن ته مې کړی، ورځ تېره
نصیب کې به نه که توره شپه شي په

د چا د حسن سمندر ته تږی
نه مړه که څپه شي په نصیب کې به

د ژوند خواږه خوند کړي چې باد یې په سر
نه چې په کپه شي په نصیب کې به

لیکه غزل بېکسیار واخیست قلم
.لیک چې ټپه شي په نصیب کې به نه

***

ستوری لکه یار ښکلی
یار لکه چنار ښکلی
نن و دې شي را پېښ شي
دا سې چې نن ښار ښکلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړه آینه صفا د زړه
کله وي غبار ښکلې
سیرت مین زه یې په
هر څو که نګار ښکلې
کړه یې ابتدا په عشق
ښکلې بیا به دې هر کار
څومره چې را بولم یې
نه راځي یو وار ښکلې
زار ژوند د بېکسیار ترې
یار ته انتظار ښکلې.

***

خطا باسي څنګه په چل ول مې یار
هر قدم هر پل مې یار خطا باسي

هم زه له ځانه نه خبرېږم کله
دا سې لکه غل مې یار خطا باسي

څنګه په هوښیارو سترګو ښاري مې
لا یعقل مې یار خطا باسي څنګه

غواړم ورنه زړه بدل د زړه کې زه
خطا باسي هسې په تسل مې یار

څو که بېکسیار یار ته ګیلې وکړم
خاندې په څه چل مې یار خطا باسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

عشق کې آرام له زړه نه وباسه
وباسه ژوند گام په گام له زړه نه

څو توره بوږه دا سې بوره وراره
پچیرا گام له زړه نه وباسه

توروي، سر سپینوي دا کیسې زړه
د ننگ و نام له زړه نه وباسه

دښمن پسې ځي چې ستا مني نه په
بیا هغه قام له زړه نه وباسه

دي اوس بېکسیاره ! هغه کلي ړنگ
پوړۍ او بام له زړه نه وباسه.

***

کله هېرې سندرې را په زړه شي
د چا خبرې را په زړه شي کله

زه کله کله خوب د وصل وینم
غورې را په زړه شي کله د یو چا

خواته اشنا خو کله هم رانغی
شي کله له لرې لرې را په زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کله کله د چا یاد مې سبځي؟
کله که اور د سرې را په زړه شي

بېکسیار کله مې زړګی په ټوپو
د غم لښکرې را په زړه شي کله.

***

ناست یم ازل ته غلي غلي ګورم
ګورم پاتې مزل ته غلي غلي

خپله مې خپل وجود په خپله دښمن
ګورم د وخت دې چل ته غلي غلي

د قافلې جرس مې روح ځوروي
د یو چا پل ته غلي غلي ګورم

شمه شوه د لیکلو راکې خلاصه
یوه غزل ته غلي غلي ګورم

د بل دا ټول وطن زما دا اوس چې
قسمت بدل ته غلي غلي ګورم

ژوند بېکسیاره! معما ده ستره
حل ته غلي غلي ګورم او زه یې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره خطا به کوي دا نه کوي
موسکا به کوي دا نه کوي یار چې

هر څه کوي خدای مه کړه نه چې کله
دا نه کوي زما رضا به کوي

چا وې ساقي میکده وتړله
کوي هر څه ربښتیا به کوي دا نه

شاعر چې څه یې په زړه وایي به یې
کوي چې خیال د چا به کوي دا نه

صوفیان مې ډېر تسپې په لاس ولیدل
کوي چې لګیا دوا به کوي دا نه

بېکسیار هر فسق او فساد کې شریک
.چا وې چې دا به کوي دا نه کوي
***

نه هېرېږي یاره ستا د مخ کیسې
کیسې تل ډېرېږي یاره ستا د مخ

د زړه کور مې دا سې څکه شو باغ- باغ
کیسې پرې خورېږي یاره ستا د مخ

زه په خپله ګونا تېنګ یمه ولاړ
منکرېږي یاره ستا د مخ کیسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانۍ ورځې شپې لاړې پوپنا د
نه تېرېږي ياره ستا د مخ کيسې

چې ونيو ټول محل پرخه- پرخه يې
را ورېږي ياره ستا د مخ کيسې

ژوندون هر څه په بېکسيار ته تربل
.پکارېږي ياره ستا د مخ کيسې

***

به يم و مې بله خوښ به يم حاضر
وايمه به هيڅ نه خو ناظر به يم

مه مې ورانوه د زمانې باده
يو چا د پس منظر به يم ښنبه د

عمر تېر نه پته نه درک د يار
انځر به يم زه په تمه ګل ته د

ټول وجود مې جوړ روغ الوتی نه شم
يم ښايي لګېدلی په وزر به

ښه پوهېږم نه راځي په ژوند اشنا
يم زه ورته تر مرګه منتظر به

ښکلی راته ږېر ګوري محفل کې چې
زه هم د يو چا متناظر به يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځله یم خوښ په تغافل د یار سل
شو یې که راپام خوښ یو په زربه یم

څه چې زمانه وایي وایي دې هر
هر څه به یم خدا یږو که مضر به یم

یمه زه اشنا هماغه بېکسیار
تاته غورځېدلی له نظر به یم.

***

وخت غورځنګ سره جنګ ژوند څپو سره په جنګ د
جانانه کله شي تر عمره عمره جنګ سره جنګ

دی خو ما بل څه پکې ونه لوستل چا وې تاریخ
جنګ بس نن له روس، نن امریکې، نن له پرنګ سره

خوب رانه ولوټي له سترګو د چا یاد د سترګو
چې پالنګ سره جنګ اړخ په اړخ اوړم لکه وي مې

هغه د ستر، د پردې حیا وختونه لاړل
اخیستی نوم او ننګ سره جنګ هر یو وګړي را

دیموکراسي راغله حقوق شول د قومونو تامین
له یوه قام، یوې ژبې او فرهنګ سره جنګ خو
ورنه نه چې د خیر په پلمه لوټی یې دیدن دی
په پورې وره کې څوک نیازبینه چا ملنګ سره جنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

او نصیبونه مغول حالات مغول، خلک مغول
څوک به خوشال شي بیا به وکړي کوم اورنگ سره جنگ

بېکسیاره ! هر نوموړکي ته په غېږ ینه ورځو مو یږ
جنگ د وخت زمری مو کړ گیدړ اوس مو پلنگ سره.

***

په مخه راغله خو پردې یې غمازي کوله
ادې یې غمازي کوله د کشرۍ خور پرځای

له بې وعدې جانانه ځار شم اوس یې هر وخت گورم
پخوا کړې وعدې یې غمازي کوله ښکاري.

***

کاږي نور ورځم کوم یار ته منت چې چاړه را
ژوندون ته څه مې ضرورت چې چاړه را کاږي نور
لو یدیزه انسانو مې نه موند راغلم ختیز ته تر
له انسانیته مې نفرت چې چاړه را کاږي نور
څو به وخت ایستلې توره سرته ولاړ؟ راته تر
نور دریغه چې وکړي دا همت چې چاړه را کاږي
خیال خو مې نه شي چې به یار له قصده نه مې وژني
چاړه را کاږي نور که دا سې وي هم له غفلت چې
ورشه ریباره یار ته و رسوه دغه پیغام
الفت چې چاړه را کاږي نور تېر یې له مینې له
په واښونو رانه لرې یار سره مې نور څه؟
په دې نیت چې چاړه را کاږي نور ورځم یو اځې

دا ته د کومو غرونو شوریې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما بېکسيار خون ور بخښلی اوس رقيب که نر شي
.يو څه وکړي جرئت چې چاړه را کاږي نور او

***

يمه چا ويل چې ساز د زمانې
زه د زړه اواز د زمانې يمه

هر څوک زما پل کله وهلای شي؟
انداز د زمانې يمه زه چې په

نه مې شته سکون لکه د سيوري هيڅ
يمه خوځم اهتزار د زمانې

ځير شه راته شد مد مې ټول ولوله
يمه پام کوه چې راز د زمانې

!بولي مې غزل د بېکسيار خلک
.يمه اصل کې زه ناز د زمانې

***

د خيال يوه څپه راشي د باد يوه څپه شي
غرفېدلو چې را ياد يوه څپه شي مورِ دواړه

د مينې سمندر چې کړي د هجر سيلۍ لاندې
ته يوه و رسي برباد يوه څپه شي منزل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپلاوونو وران کړی دا وطن خو دی بې شمېره
حیران یمه چې ولې قلمداد یوه څپه شي؟

اوښانو بوی چې راوړي د مېږو ، د کیږدیو ، د
را پېښه داسې کله به د باد یوه څپه شي

چې مینې بېکسیاره ! کډې وکړي له زړونو نه
شي مېشته شي پکې کرکې او اضداد یوه څپه.

***

کله په هېر باندې خمار ماتوم
ماتوم کله په تېر باندې خمار

په بام مې تنده اشنا نه سرېږي
ماتوم په لږو ډېر باندې خمار

هغه کوڅه اوس له مودو نه شاړه
ماتوم په تېر و بېر باندې خمار

زه شاعر نه یمه ملګرو هسې
ماتوم وخت ناوخت شعر باندې خمار

بېکسیار پوه یم چې اشنا نه راځي
ماتوم د ورځو شمېر باندې خمار.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اغزو دور دی د ګل کیسه څوک کله اوري؟
کارغان مېشت د بلبل کیسه څوک کله اوري؟ باغ کې

چا په خونړو لارو د مینې وي مزل چې د
د پړاوونو د منزل کیسه څوک کله اوري؟

وطن خرڅوې یا به قاتل یې، یا به غل یا به
بغیر له دوی نه د چا بل کیسه څوک کله اوري؟

هماغه وربانديې بیا حاکمان چا چې وران کړی
اوس د کنډر- کنډر کابل کیسه څوک کله اوري؟

جنجړ وېښتو او شنو سترګو وطن ټول ونیو زېړو
اوري؟ د تور اوربل او د کاکل کیسه څوک کله
ځانځاني دومره چې یو بې له ځانه ټول پردي شول
خپل کیسه څوک کله اوري؟ د دوست، اشنا د یار او

د توري بوړې، دېراوت هنګامې داسې تودې
او ګومل کیسه څوک کله اوري؟ چې د ژورې

شولې اوس بېکسیاره ! یاراني د ناستې ملاستې
.اوس د مړوند او د منګول کیسه څوک کله اوري؟

***

ناوخته شو پیاله چای به کراره وڅښم وخت خو
وڅښم بیابه سګریټ یونیم پسې کولا په لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې به خدا یزده چې ترڅو درځم څو واره وځښم
خدای کوله یاره وځښم د شونډو جام به دې که.

***

کړه شاعري څه به کړم د زړه خبره ومې نه
اشنا محفل ته چې راته خبره ومې نه کړه

ورته ډېرې زارۍ په سترگو سترگو کې مې وکړې
خو یار ته مخامخ په خوله خبره ومې نه کړه

اوښکې، ژړاوې مې جونگړه تالا پرېږده سلگۍ،
چې راز د مینې مې ساته خبره ومې نه کړه

خو د وخت د نظر سرو غرمو کې عمر کړ تېر ما
کړه چا وې د سترگو د باڼه خبره ومې نه

خوله مې را جوړه کړله څو ځلې چې ویې وایم
خبره ومې نه کړه اوښکه مې راغله تر لېمه

زړه وې چې وکړه بېکسیاره ! ورته ټوله کیسه
مې کاته خبره ومې نه کړه د یار حیا ته.

***

نه لرم نغمه نغمه به یم رباب به یم خو شور
د سترې ستړي ژوند یو باب به یم خو شور نه لرم

دا ته د کومو غرونو شوریې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

جرسه، بې منزله روان زه يو کاروان يم بې
ځم لکه عمر په شتاب به يم خو شور نه لرم

را وينښوم هره ورځ ټوله دنيا لکه لمرځرک
لرم و دې شي زه کوم انقلاب به يم خو شور نه

اوس اوس زړه شين، خوا سره ډوب يم سمندر کې د وخت
سيلاب به يم خو شور نه لرم له دنگو غرو را کوز

لگيا نه څه واعظ يم نه زاهد چې به په زور، زور
عشق کې په زړه کباب کباب به يم خو شور نه لرم
غرېږي څنگه؟ د زمانې آهنگ چې زېر و بم
زه يې بې شکه څه اسباب به يم خو شور نه لرم

يوه خوا ، بل خوا سا را کاږم گرځم را گرځمه
ضرور ژوندي يو کې حساب به يم خو شور نه لرم

ده ليکلي بېکسيار به يم په تورو شپو کې ټيک
.لرم پنډ د غزلو يو کتاب به يم خو شور نه

***

هر څه هر څه بېرته هسې کله کېږي
کېږي د بوډا ځواني له وسې کله

د يار خياله خيال ته مه راځه منت کړم
.کېږي يارانه د بوالهوسې کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجیبه یو احساس دی څه اشنا اشنا هوا

هوا د بخت لاس کې مې لاس دی څه اشنا اشنا

اشنا راشه له ځانه سره راوله ځواني
هوا همدا مې التماس دی څه اشنا اشنا

خویونه لږ پردي دي اور، گودر، منگی اشنا
اشنا هوا اشنا د یار لباس دی څه اشنا

انځور د تېر پرون کړي درته مخې ته ناڅاپ
څه اشنا اشنا هوا بې شک ژوند ستر عکاس دی

د کلي په لوی ډاگ کې زه ماشوم یم په ډېر بوخت
خیال که وسواس دی څه اشنا اشنا هوا دا خوب،
شا هر څه هسې په ځای دی د کلو- کلو تر
ویاله لاندې، غر پاس دی څه اشنا اشنا هوا

بیا شوم را ژوندی که اوسه پورې مړ وم بېرته
دا ټول د یار تماس دی څه اشنا اشنا هوا

بېکسیاره ! پکې نښې دې د پل ضرور به
.هوا دا سند دی، که مدراس دی څه اشنا اشنا
***

ته له پورته زه له ښکته یم راغلی
راغلی د بدبختو له مالته یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتګ هم هسې څه مفته نه وو دلته
.ستا د دوا له برکته یم راغلی

***

(خدایه زغم کړه را په برخه)
هوس کم کړه را په برخه
نه یم ډېر نه غواړم حریص
یو صنم کړه را په برخه
چې تر عرشه پورې رسي"
"کړه را په برخه یو قدم
ربه یار ته چې ور مخ شم
هغه دم کړه را په برخه
!سو ځه جانانه یا مې مه
یا ملهم کړه را په برخه
چې زرګونه ښادۍ ارزي
په برخه داسې غم کړه را
!یه د پاک الله رسوله
خپل حرم کړه را په برخه
ستایم ستا ښکلا به باندې
مات قلم کړه را په برخه
ربه تش جانان نه غواړم
برخه جنت هم کړه را په
ستا رضا چې پکې نغښتې
هر الم کړه را په برخه
ده پر هغه دنیا چې تل

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر پرتم کړه را پـه برخه
د ښمن ستا چې ترې وېرېږي
برخه دا سې برم کړه را پـه
د ایمان څراغ مې بل کړه
ژوند تورتم کړه را پـه برخه
غوا ړم زړه مین د رڅخه
لېمه نم کړه را پـه برخه
گوناگار یم، گوناگار یم
برخه خپل کرم کړه را پـه
دیدنونه چې بې توله
د یار چم کړه را پـه برخه
وهلم پـه هجران که جل
ته زمزم کړه را پـه برخه
خلک وایي بې رقم یم
برخه څه رقم کړه را پـه
ربه زړه کې راته وېره
د عدم کړه را پـه برخه
شم زه به ساز د زمانې
زیر و بم کړه را پـه برخه
ټول وطن مې درخانۍ ده
برخه یو ادم کړه را پـه
چې یې ستا پـه نامه ورکړم
زر درهم کړه را پـه برخه.

***

لوی لاس نیني نیني کړمه د وخت پـه تبۍ یار پـه

دا ته د کومو غرونو شوریې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبۍ زه خپل احساس نینې نینې کړمه د وخت په

خیال کې راغلی یا راځي یا بېرته ځي څوک اشنا
کړمه د وخت په تبۍ بلا وسواس نینې نینې

ساقي څوک بولي، څوک شړي د میخانې له غولی
نینې نینې کړمه د وخت په تبۍ دې ټیټ و پاس

سړیتوب خلک ظاهر چې گوري، حد چې نن د ښه
ټاکي لباس نینې نینې کړمه د وخت په تبۍ

لغړ چې گورم وطن لغړ، گلشن لغړ، هر تن
فقر و افلاس نینې نینې کړمه د وخت په تبۍ

بېکسیاره ! سره پټه کې یو یار او اغیار چې
.تبۍ دغه تماس نینې نینې کړمه د وخت په

***

نه ورځم په مخ د لېونتوب کیسه اوږده ده
دی او د خوب کیسه اوږده ده ژوند یو هسې خوب

پیځکه د څادر خیشته تمام عمر مې یاده
باران، اوښکې څڅوب کیسه اوږده ده تالندې،

سندره غچ مې له غلیم څخه د ژوند د نن
عشق کې مې د ماتې او د سوب کیسه اوږده ده

باندې یې ویشتی یار ته یادوم هسې چې زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت لنډ دی د زخم د پړسوب کیسه اوږده ده

اشنا چې شپه را څخه لاړه نور مې پوښته مه
نن درته د کوټې کړم د ژوب کیسه اوږده ده

بېکسیاره ! بس چې وربېو ته ډوډۍ خو دربغه
ده نوره د خواهش او د خړوب کیسه اوږده.

***

کارغه ونیو باغ د ګلو ستر مات شو
ستر مات شو په چمن کې د بلبلو

چې د لمر د شغلو لاره ورته نه وه
شو په وطن د هغو ښکلو ستر مات

دیوسي، دیموکراسي شول سره غاړه
د بلا - بلا ښاغلو ستر مات شو

تمیز شو پکې ورک د پردو خپلو چې
د پردو او هم د خپلو ستر مات شو

شاعري دې افسانه شوه !بېکسیاره
د پټ - پټ غزل لیکلو ستر مات شو.

***

خیال کې راغلې تر نظره شوې را شنه په زړګي په

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګي راته دې وکړه څه خبره شوې را شنه په

هلته يو ښکلی په مخ راغی څه يې تاته ورته
را شنه په زړګي راته را ياده نابېره شوې

د رخانۍ دغه دې ښېشکه چې پښتو وکړله
شوې را شنه په زړګي يو ځلې راغلې تر آخره

محبوبې ښکاري چې کلونه د روژې مې ختم
د اختره شوې را شنه په زړګي چې سم له مياشتې

د بېکسيار د زړه دنيا وه له مودو نه شاړه
ورته راغلې بختوره شوې را شنه په زړګي ته.

***

جامه ور ونه رسېدو محفل ته ورغلو تر
د کبرجن ساقي تر پامه ور ونه رسېدو

تږوله ورځ مزل مو وکړ په لمرخاته ور روان
خو په وعده تر خړ ماښامه ور ونه رسېدو

سترې سترې تر درشله د يار منډې مو وکړې
مرحلې راغلې تر انجامه ور ونه رسېدو

روڼ اندي خلک مو په هر کلام کې لکه افغان
په رښتيانو تر مظلوم قامه ور ونه رسېدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مو د مینې پټ پټوني وو چې وخت سره ببل لا
رسېدو تر سپوږمۍ، ستورو او تر بامه ور ونه

ښه په غږ، ځوږ را ټول، روان شوو له ډولونو سره
.مرامه ور ونه رسېدو خو بېکسیاره ! تر

***

څه یې تپوس کړې دا کیسه اوږده ده
ویر پرې اوس کړې دا کیسه اوږده ده ته

خورد له خرواره ته خبر ورنه، نه
افسوس کړې دا کیسه اوږده ده -افسوس

دا چې بلا - بلا پېږۍ تېرې شوې
کړې دا کیسه اوږده ده ننګ په ناموس

شل به یې کړې اشنا ګومان مې نه شي
دا کیسه اوږده ده که یې پنځوس کړې

یار چې په مخه بېکسیاره ! درشي
.کیسه اوږده ده ته ځان چاپړوس کړې دا

***

زه بل څوک یم دلبر ستا غلام
چاکر ستا غلام ستا نوکر، ستا
اشنا اخلې قدم چې، کړه پام

(c) ketabton.com: The Digital Library

درته پروت دی په در ستا غلام
محفل کې به وايي هر څه په
په لېمو په نظر ستا غلام
مني پادشاهان د دنيا نه
عجيبه دی مګر ستا غلام
لټ په لټه يې کړله دنيا
غلام غواړي يو ستا خبر ستا
اشنا راغی که وخت د آزمون
ږدي به سر خپل په سر ستا ، غلام
ورته وايي عالم بېکسيار
.ګڼي ځان خپل اکثر ستا غلام

***

لا هسې شاړه او دا جړ خوبونه کيسه د ژوند
خوبونه څه چې ويده شو ، زه ته دواړه او دا جړ

همدا نن راشه که تعبير يې شي خو نه چې سبا
غواړه او دا جړ خوبونه سبا بيا ما له خدايه

اشنا چې ته ماته يې دغه دوه ډالۍ را ډالۍ
بانه او ښکه ولاړه او دا جړ خوبونه پاس په

کاږي لېونی خيال مې بيا د کوم سمندر تل ته
دغه د زړه خونه ويجاړه او دا جړ خوبونه

ورڅه به د چا؟ د بېکسيار له مرګه وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د گرېوانه ځيرې ريتاړه او دا جړ خوبونه.

***

مدام بيا را په ياد شوې خوب مې وتښتېده لکه
وتښتېده د زړه په کلي مې اباد شوې خوب مې

بېګا نسکور چې په هوجره کې پروت ستا خيال راسره
هېواد شوې خوب مې وتښتېده د چا وطن، د چا

قسمته؟ کوم ماشومتوب، کوم زلميتوب، کومه ځواني
زما ژوندونه څه برباد شوې خوب مې وتښتېده

او نه پرخه اشنا نه پسرلی شوې، نه ګلونه
تر خوا مې تېر لکه د باد شوې خوب مې وتښتېده

د مينې لومه کې وم خوښ بېکسيار دومره د يار
وتښتېده چا غمازووې چې ازاد شوې خوب مې.

***

ملګرو خدايزده چېرې ځي دا شاړه قافله
په شا او دا ولاړه قافله دا هر ګام را

جوړېږي سره هيڅ نه په انجام يې رب خبر؟
زمانه او زموږ شواړه قافله دا چسته

اختر چې تېر شو ووله نکريزې په دېوال
که مل نه شوې نو بيا غواړه قافله دا نن يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژبه برکت يې شه، شکرې شه، شه ګوړې
چا ويل وختي نن سهار لاړه قافله دا

وطن يارانو بېکسيار بيا غږ جګ کړی د
.سبا به روانېږو نيسو واړه قافله

***

په والله ياد ېږې هسې خو تل مې تر حد تېره
نن شپه تر هرې شپې مې ډېره په والله ياد ېږې

ورځو، ته په مياشتو، په کلونو لاړې ته خو په
ياد ېږې اشنا په کلي کې چاپېره په والله

مينې عجبه معما يې زه له ځان درکې ورک
هېره په والله ياد ېږې څومره چې غواړم دې کړم

رقيب په ډک محفل کې و پوښتم ياد ېږي درته ؟
شرم او نه وېره په والله ياد ېږې نه له چا

سبا شاعران وايي دې نغمې د وخت چې ياد پرې
.ته بېکسياره ! ساندې شمېره په والله ياد ېږې

***

قيمار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند ورځم وهم
ژوند زه ازمويم يو وار ساقي، قيمار- قيمار د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه توبې، تسپې يو وخت وو ، اشنا تېر شو لاړ
قيمار- قيمار د ژوند اوس مې ماښام سهار ساقي،
پخوا به وخت نا وخت بې سده ، يا بې موړ کله؟
بيمار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند کړم د زړګي
!اشنا په څېر د خوب شي را په ياد ، يو نا اشنا
او نن سبا مي يار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند
خدا يږ و خو دا سې نه؟ مفلس خوشال وم په هجران،
لکه چې کړمه خوار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند
ګوندې نشه، راته د ټول ژوندون ما وې که شي
کړ را سبوا خمار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند
د ژوند له بېکسيار ، هسې بې ځای اسره تمه
.ژوند چې کړ ژوندی په دار ساقي، قيمار- قيمار د
.وا خيست د اساسې قانون لويې جرګې ته چې له پښتو يې د ملي ژبې هويت

***

څه عجيبه ديموکراسي له خلکو ژبه اخلي
ورنه په څنګه سړه تبه اخلي اقرار د مرګ

ننګ او پښتو او وطن ټول يې اوس له واکه وتي
زمانې سيلۍ نور څه له پښتانه به اخلي د

کړي دا سې جرګې کارمل، مسعود ، رباني ډېرې
والله که نن سبا يې نوم هم څوک په خوله به اخلي

دې وطن خادم او مشر څوک به راځي يو وخت د
ګوتې، امضاوې نه د دغه ولس زړه به اخلي

دا ته د کومو غرونو شور يې   بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه بېکسیاره ! دا د وخت غلامان څوک يې مني
.اخلي؟ دوی ورکوي به چاته څه او له چا څه به

***

شېخه شره دې نور هوده را باندې کار نه کوي
کړه بې هوده را باندې کار نه کوي مسلې مه
دومره د وخت ترخو - ترخو کې شوم په وار واري ډوب
چې د ساقي د لاس باده را باندې کار نه کوي
د يار ادا به چې وژلمه قدم په قدم
څومره تېرېږي چې موده را باندې کار نه کوي
سترګو بڼ ته وړی نظر مې نبغ ترې وځي، ځي د
اوس د اشنا د مخ پرده را باندې کار نه کوي
ډزې چې څومره يې وس پښېماني دې اوس کوي
زما په ټينګه اراده را باندې کار نه کوي
د ظلم کې کمی مه راوړه ته دې اشنا په حد
حوصله وي به دا چې ده را باندې کار نه کوي
بېکسياره ! د زړه شاړ سپرلي نه دمه وتې نور
.نه کوي اوس که وخت کوږ ځي، که سيده را باندې کار

***

د وخت له سترګو نه پنا يم د خپل سيوري شاته
کله باچا يم د خپل سيوري شاته کله غلام

د بوډۍ ټال مې مېلمه کړی د سپوږمۍ درشل ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د ښایست رنګونه ښایم د خپل سیوري شاته

غاړه، نو باد به څه کم شین هسک، زېړی لمر، سمندر
شاته د خدای په داد باندې رضا یم د خپل سیوري

ستا سو د کلي اوازې په ما څه کار نه لري
خپل سیوري شاته زه له مودو څخه رسوا یم د

د بې خودۍ اوږدې مزلې خلکه نه شي تنها
بیا یم د خپل سیوري شاته دا ځل اشنا راسره

د غړغړو لکه د نورو بېکسیاره ! نه یم
.وریتې غزلې وایم د خپل سیوري شاته یو ځو

***

یې چې مې خیال ته راځې دا ته د کومو غرونو شور
راځې تصور، یاد، خوب، که انځور یې چې مې خیال ته

ړنګه ګودره د مالت په پته پوه دې نه شوم
چې مې خیال ته را ځې تسل د مینې، که پېغور یې

د یار دیدنه پرخه وربدې چې په ما
سرې اور یې چې مې خیال ته راځې اوس خو رسا د

وخته د بې خودیو فصل شین چې دې په غېږه
هغه شپې لاړې اوس څه نور یې چې مې خیال ته راځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمته ته چې مل له تیارو د بېکسیار توره
.راځې لا خو هماغسې تک تور یې چې مې خیال ته

***

راشي پر زړه راته اور بل، ببرته واپس شي په شا
ور پام چې لکه غل، ببرته واپس شي په شا زما

راولم د زړه تر کوره یې په څو مره منتو
یمه حیران چې په څه چل، ببرته واپس شي په شا

وي یو څو شېې راسره د اشنا غم راشي د ېره
راسره روږدی کړي اجل ببرته واپس شي په شا

ارګ کې مېشته دا درسره یاد کې ساته د دوه شپو
شا په موږ چې چا کړی یرغل، ببرته واپس شي په

د بېکسیار د زړه پولۍ به خامخا شي پو چې
.واپس شي په شا که د غمو کاروان یو پل، ببرته

***

ناست د شپو په جبل کې ګیر یمه، شوګیر وهلی
مودې وشوې په ویر یمه، شوګیر وهلی ناست

څه ژوندون نه مرمه، نه رغېږمه، عجیبه
ټپي په داسې تیر یمه، شوګیر وهلی ناست

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ما باندې سېځه لړ خیاله د اشنا خو، زړه
ښه وینې مې اسیر یمه، شو ګیر وهلی ناست

په سرتوره دې ښېرې دا چا راپسې کړي
د چا د خوب تعبیر یمه، شو ګیر وهلی ناست

اشنا ځانته د خیال یو امارت جوړ کړی مې
په خپله یې امیر یمه، شو ګیر وهلی ناست

پړ میدانی یم بېکسیار بې نوم نښان یو خړ
ناست د سوات یم، نه د دیر یمه، شو ګیر وهلی.

***

دغه ارمان چې بخت به لاس یوه شېبه راکوي
ژوند احساس یوه شېبه راکوي په مړي ژوند د

ویره یې دا چې میخانه په بله وا نه ړوي
فرصت چې د ګیلاس یوه شېبه راکوي ساقي

تفریق ژوندون او مرګ مې سره خو - څو واره جمع،
حاصل یې فکر او قیاس یوه شېبه راکوي

یې مخکې درومم غلیم زما چم کې په اس سپور زه
لکه ماشوم قیضه د اس یوه شېبه راکوي

په چیغو - چیغو یې وې پرخه په خاورو ډوبېده:
"ګلان مهلت پر تندي پاس یوه شېبه راکوي"

دا ته د کومو غرونو شور یې　　　　بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېکسیاره ! خود به هجر- هجر زما غزلې
راکوي بل څه ته وخت کله وسواس یوه شېبه.

***

ستوري چاپېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه
وېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه له شپې څه

کرلې رقیبه تا چې مې په برخه تورې شپې
اوس طالع شمېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

گوره ساقي چې نه کړې نن مې له جامه بېنوا
په مفت مه پېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

به مې شاهده وي ضرور چې آگا د شهادت
ولاړه له زوَره، زېره مې سپوږمۍ راته په سر

***

نن سبا لا ډېره را یاده وې دا چا ملگرو ؟
سپوږمۍ راته په سر ولاړه محبوبه هېره مې

تل کې یې ډېرې د غم لړې خو ستا مینه اشنا
برسېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه د زړه

یار زه چې راتلم بېگا په تولهلار، له چمه د
تر پورې نېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

ژوندون سپوږمۍ گڼله هغه چې ما به تل د خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد یږي ډېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

هغه وختونه چې کړم خیال کې راتېر بېکسیار تېر
ولاړه تر سترګو تېره مې سپوږمۍ راته په سر.
***

زړه وایي یاره په سر واړوه یوه پیاله زار
سرواړوه یوه پیاله زار مخکې تر داره په
نه د یار شونډو ، نه د وخت تر لېمو ورسېدې
خواره په سرواړوه یوه پیاله زار تور بخته
شېخه تر څو به تل خپه- خپه بې واکه ګرځې؟
زړه بیماره په سرواړوه یوه پیاله زار په
شهیده د ژوند په هره لوېشت، په هر قدم- قدم
په مرګ انکاره په سرواړوه یوه پیاله زار
درنه پښتونه لاړل چې کوراو ګوراو پښتو ټول
اوس له ناچاره په سرواړوه یوه پیاله زار
کړلېچونو نه لږ غاړې ته شه اور- اور سوچونو ،
د ژوند خماره په سرواړوه یوه پیاله زار
سوداوې د یار غم سړی عاصي- عاصي کا د ځان
نور بېکسیاره ! په سرواړوه یوه پیاله زار.

***

زمونږ د چم په لاره، د الوچو ونه نن
خوارو بچو ونه نن د مساپرو ، سترو ،

څنګه د مرګ غېږه کې، خوره وره پرته وه

دا ته د کومو غرونو شوریې | بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويشتې په تمانچو ونه نن لکه کوم چا چې

په وچو خسو حساب، چې شوه له ځمکې نه پرې
ټولي را جلا ، شوه د باغچو ونه نن له شنه

زړه هغه ټيټې ښاخ ته يې، کوم- کوم ما شوم به په
او يادوي به خدايږو د چا ، چوچو ونه نن

سترگي بوډا ببگا يې تن وراره، يوه شين
د درد مزې به گوري، د تبرچو ونه نن

هر دم مې کور کې څلی هر دم مې زړه کې قلم،
را ننوتې لکه له دربچو ونه نن

شو ، سپين سره گلان به راوړي ما وې چې بيا سپرلی
د الوچو په تمه په کړلېچو ونه نن

اوښکې ورکړې، د بېکسانو ياره تا خو گوټ
نن هر څو که نه شوه را شنه ستا په سوچو ونه

بېکسيار وچ لرگي کې د شعر وږم نغاړم
.ونه نن د زړو هنداره کې يې، ږدم په تاخچو

***

اشنا بې تا د ژوندون مل مې کله بل کېدی شي
يې د زړه غل مې کله بل کېدی شي ته چې منکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

گام حسنه ! دا ته يې چې مې څارې ټول ژوندون گام په
دا سې آگا له هر يو پل مې کله بل کېدی شي

لو يديزه راغلم ښکلي مې و څارل ختيز نه تر
ستا نوم په زړه ليک چې اول مې کله بل کېدی شي

نيم نظر لوگی که نه ده شاړه ځواني دا ستا په
شي د ژوند په لويه لار اجل مې کله بل کېدی

منکر به ليکه د بطلان چې پرې راکاږي سبا
کېدی شي هغه به وي همدا غزل مې کله بل

اقتدا مينې پسې کړې بېکسيار د عمر
.بل کېدی شي د لمر په لوري دا مزل مې کله

***

شي تياري به تېرې، شپې سبا شي وارخطا چې نه
ستوري، سپوږمۍ، لمر به دِ تا شي وارخطا چې نه شې

!مودو - مودو نه مېشته خياله د قاف په لړو کې
د ښاپېرو ډلې به راشي وارخطا چې نه شې

کايناتو د وجود کې چې په مينه قايل په
شې سترگې د زړه به دې رڼا شي وارخطا چې نه

د وخت تيارو کې ورک پښتونه شم لوگی- لوگی دې
وارخطا چې نه شې کله به تللی دور بيا شي

دا ته د کومو غرونو شوريې　　　　بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته بېکسیاره ! نغارې د حق رسا غږوه
.شي وارخطا چې نه شي لښکر د ظلم به په شا

***

نه وايي رنځور وختونه دي په ظلم باندې هيڅ
ويده بختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي

وو به د تېرې مخالف پخوا په تخت به چې ناست
اوس څه تختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي

لباسو په جامو اوس وينې نه ننبلي د سپين
وايي بدل رختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه

د انسانيت جوړښت کې عدل يو ځپرکی چې وو
باندې هيڅ نه وايي اوس نور ساختونه دي په ظلم

نړۍ يې وينې بېکسياره ! چې د زړه په کور دې
.انداختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي تل

***

ياد شوې ياره کور دې ودان ځنگه تنها وم ته را
ودان خير که زه ښکار شوم ته صياد شوې ياره کور دې

رانه دې لرې خاورې دوړې کړې د سترې ژوندون

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې یاره کور دې ودان د زړګي درمند ته مې باد

خلک دې وایي څه چې وایي اشنا وايي دې نو
مقتول او که جلاد شوې یاره کور دې ودان ته که

څنګه؟ ما وې بې تا به دا وختونه تېروم زه
راته د ټول ژوندون مراد شوې یاره کور دې ودان

رغبېږي دا يې خپل نصيب به بېکسیار مري او که
ودان ته يې پيغام د زنده باد شوې یاره کور دې.
***

گل د گلاب بوی د سنځلې)
(ولې قد د چنار سیوری د

هم چې ځواني او هم مستي وي
خوب مزه کا په مټ د ښکلې

مه، راباندې غږ کړه را گوره
کړه مې اسیر ولې مې ولې

هم ستا یاد وطن، اشنا زما
دواړه به ځو که چېرې تللې

زه ملامت خو ته لږ راشه
وينه وللې ده وينه چا په

دریغه پردو بېکسیاره لوټ کړای

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې څه به ګیله کړي څوک له.

***

سترګې دې را یادې شي له سترګو مې اورو اوري
شي له سترګو مې اورو اوري هیلې مې بربادې

مې وایم چې لوګی شوای ځنې بیا بیا چې وربولي
زړه ته چې صیادې شي له سترګو مې اورو اوري

خاندي په شنه سپرلي څنګه تلوسې د ژوندونو
څرنګه نامرادې شي له سترګو مې اورو اوري

شاعرې د اشنا سترګې مسرې پرې لیک کله وي
اوري کله بیا نقادې شي له سترګو مې اورو

وینم په ښادۍ چې ځي د هسک پېغلې تر رنګ ګودر
سترګو مې اورو اوري وینم چې ناښادې شي له

شین بیا بیا دې اقرار په سترګو بیا بیا دې انکار را
وخت په وخت جلا دې شي له سترګو مې اورو اوري.

***

نه په ظلم کې بوش پلار دی د یزید په اصل
دا وینې د انسان څښل دغه کار د یزید
ځای، بېګا بل ځای، سبا بل ځای دا حملې نن یو
یزید ښکاربږي چې مرګی ته یې تلوار دی د
ترلې یې ده ملا د ټول جهان د هضمېدو

دا ته د کومو غرونو شوریې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

یزید یا مري به بشریت تمام یا وار دی د
تر څو به وي د ظلم دا سې توره تروږمۍ
یزید د عدل لمر به وخېژي بخت خوار د
ختیز نه تر لوېدیزه پسې چیغې د جهاد
دی د یزید د ژوند هر هر ساعت یې اوس په شمار
ملخ د زمانې دا سې تر څو به وهي ترپ؟
د یزید مظلوم ولس یې وینو ته خمار دی
ډارن شاعران وایي به دا څوک دا سې لګیا؟
.یزید سندرې د مرګ وایي بېکسیار دی د

***

ښه پوه یم راځي نه څه بې ځایه تلوسه مې ده
ریباره ورته وایه تلوسه مې ده ژر ورشه
هره تادي، هره بیړه وي د کار تر پیل پورې
څه عجبه، څه بې پایه تلوسه مې ده مینه
نېغ یو ځل را وګوره د کور ستونه څه کوې؟
ستا تر ډوډۍ نه ستا تر چایه تلوسه مې ده نه
ته؟ کله زه کړکۍ ته شمه، کله زه هنداره
ځان ته چې ښه ځیر شمه له ورایه تلوسه مې ده
هېر د خوب په شان یا خو وای راغلی اشنا ، یا مې
نور مې صبر نه شي لویه خدایه تلوسه مې ده
کله ورېږم، کله خیال شي را کله دې یاد راشي،
ځای د اوسېدو دې راته ښایه تلوسه مې ده
ناارام خاطر په هیڅ بل څه ارام نه شي نور مې
.ده ستایه بېکسیاره ! ښکلي ستایه تلوسه مې

بېکسیار عبدالمالک دا ته د کومو غرونو شوریې

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

دربغه چې وای خو څه شراب اوس به نشه نشه وای
دومره اضطراب اوس به نشه نشه وای زه او دا
خراب که رقیب نه کړای په اپلتو زما وخت را
ولې به وای داسې خراب اوس به نشه نشه وای
ځله تل؟ د اند ېښنو ور مې زاهده ټکوې
کړمه اخته دي په عذاب اوس به نشه نشه وای
اوله بې سد دربغه محفل ته وای راغلی له
پروا به څه مې په جناب اوس به نشه نشه وای
مستي، هم لېونتوب وای اشنا هم چې ځواني، هم چې
خیر که د یار په مخ نقاب اوس به نشه نشه وای
بدرنګ نیمزالي ټول به اوس یو شانې راته ښکلي،
وای ولې به ښکلیو ته بېتاب اوس به نشه نشه
بېکسیار ولې به جنون ته ورځې شپې شمارلې؟
نشه وای که شاعري یې د شباب اوس به نشه.

***

په بې اجله مرګي مړ شومه
شومه د رقیبانو مخکې پړ

ما وې ساپې، ما وې بابړ ټولوم
نه د ساپې نه د بابړ شومه

ناوګۍ کې مې لښکر شو لوټ په
ډېر ګیله من له باجوړ شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګین سپرلی وم د اشنا خوا کې
په بېلتانه کې دا سې خړ شو مه

ما وې ولس ته به پیغام وړمه
ما شومانو د پاپړ شومه د
په تول د بوسو کې هم تېر نه شوم
شومه د ژوند اخور کې وچ کنګړ

زه راوتم د یار ډولۍ راغله
بېرته د ننه په انګړ شومه

خودۍ په منزلو کې بند د بې
نه بېکسیار او نه اندړ شومه.

***

څنګه چې په ژوند د چا یقین وي مري به
خلک ژاړي پرې او دی له خندا شین وي

ګور یې غم لړلی فلسطین وي کور او
وي بل نو څوک کېدای شي دا به شیخ یاسین.

***

قار دې لړ سوړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟
موړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟ په خوله مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا د سر په بیه کړه ستا ګران دیدن غریب یم
نرخونه جوړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟

!څوک ساری بخته چې په کابل نه په زابل دې وي
ځان امیر کروړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟

کاله پخوا په شان اشنا مه چپړه اوس مې د شل
لګي؟ فرق د ځوان، زوړ کړه د سبا ورځې څه پته

په مینه وایي دې تومت جوړه دنیا زړګیه
څه پته لګي؟ ته ځان ناجوړ کړه د سبا ورځې

خدایزده؟ دغه ماښام، دغه باران، دغه ښوروا بیا
غټ پیاز را ووړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟

!ژوندون تول کړه را تول جانانه بې پای سوچونه د
دا یې نچوړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟

اشنایۍ په پاس لړ ورشه نور دره و ګوره د
لګي؟ سیل د سرور کړه د سبا ورځې څه پته

اشنا ته ورکړه بېکسیاره ! ځای په سرای د زړګي
.سبا ورځې څه پته لګي؟ خوی د اکوړ(1) کړه د

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

يار را روان که وي را وبه رسي
له خپل ځان که وي را وبه رسي تېر

اشنا چې ته ماته يې وي چې راځم
که وي را وبه رسي بې شکه ځوان

چا اورېدلی وو محفل کې جرس
رسي مل د کاروان که وي را وبه

ما خو اشنا غوښته چې ويې لمانځم
رسي پاک مې ارمان که وي را وبه

زما په داسې توره ورځ چې آګا
زما جانان که وي را وبه رسي

!وطن بېکسيار کټ لړ تم کړئ د بې
.رسي پاتې ياران که وي را وبه

***

زړګيه ستا دا کشالې، ژوندون به څنګه کېږي؟
چې پالې، ژوندون به څنګه کېږي؟ د مرګ دردونه

ليک دنيا ته ځان ثابتول غواړي په کاڼو نوم
زمونږ ناچله قوالې ژوندون به څنګه کېږي؟

ځينې وينې څڅېښو مونږ لا په يو بل لګوو خولې
مونږ لا نه پېژنو پيالې، ژوندون به څنګه کېږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سمندر په تل کې لامبي، ناڅي خلک د ژوند
کېږي؟ زموږه مړي وړي ويالې، ژوندون به څنګه

ته خو لرې به بېکسياره ! ډېرې ډېرې هيلې
ژوندون به څنګه کېږي؟ مېنه د زړه چې کنډوالې.

***

واى دربغه ليدلى چې مې يار اوس به نشه نشه
ولې به واى داسې خمار اوس به نشه نشه واى
توبه ده ستا د انکار له بې سديو مې توبه
دربغه چې کړى دي اقرار اوس به نشه نشه واى
شم تر سهاره ژاړم په خوب کې راشي چې را ويښ
په ويښه راغى که نګار اوس به نشه نشه واى
راغلى واى محل ته يو ځل د ژوندون باده که
کډې به بار واى د اغيار اوس به نشه نشه واى
چې لږ خبر دې د راتلو راتللاى هسې اشنا
واى ژوند به مې ولې سور انګار اوس به نشه نشه
دا خو د عقل د سيسې دې زه يې ټينګ تړلى
نشه واى زما په وس که څه اختيار اوس به نشه
د بېکسيار يورپ ځواني خزانو ولوټله
نشه واى سپرلى راغلى که يو وار اوس به نشه.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس کې یې لور پروت په ولي پړی دی
لو ګرې جینۍ وړی دی زړه رانه

خیال د خیالورې مې مل شوی چې
دی مانه پردی شوی خپل هر غړی

بار مې د ژوندون مړی مدام په سر
دی لاس راکړه اشنا زړګی مې ستړی

وینه ترې د چم خبرو وخوړه
ستا پر د بس شاعر چې لکه مړی دی

بېکسیار که څوک د عشق په تور وژني
دی وژني دې نو دغه کار یې کړی.

***

لاره دومره نه ده رسېدو ته دې که نیت کړی
سپوږمۍ کې ځنګېدو ته دې که نیت کړی لېڅو د

څو به لوغړن ګرځم اشنا زه بې له تا داسې؟
ومې سبځه راشه لوګېدو ته دې که نیت کړی

سو به هر مقام هوډ داسې وسله ده چې نصیب یې
زهر هم خواږه شي ګوټېدو ته دې که نیت کړی

!اشنا ټولۍ ته د مینو خو ډېر راشې په خیر
سر نه د زړه سره تېرېدو ته دې که نیت کړی

بېکسیار عبدالمالک　　　　　　　　　　　　　　　　　دا ته د کومو غرونو شور یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژوندون چې خپه نه کړې بېکسیاره ! ځان خانده
.کړی خپله به زهیر يې ژړېدو ته دې که نیت

***

د خپل تقدیر په فیصله کې به څوک څه وو ایي؟
نه چې څوک، گیله کې به څوک څه وو ایي؟ اوري یې
یوه خوا ظلم دی چې کېږي بله خوا بې وسي
د ژوند په دا سې مرحله کې به څوک څه وو ایي؟
غږ را معلوم نه يې لاربه چې، نه منزل او نه يې
په بې جرسه قافله کې به څوک څه وو ایي؟
څوک زموږه تر منځ؟ خدا یزده که دا ځلې جرگه شي
د مرگ او ژوند په مسله کې به څوک څه وو ایي؟
چې خبر وي او مني يې له زړه یوم البدتر نه
نو د وختونو سلسله کې به څوک څه وو ایي؟
نه ده چې له وخت سره بدلېږي هر وخت کرزی خو
وو ایي؟ د احمد شاه بابا شمله کې به څوک څه
څنگه په پټه خوله دې تېرې کړې نادودې د وخت
.څوک څه وو ایي؟ ستا بېکسیاره ! حوصله کې به

***

شوه دغه چا وې د تربرونو وینه توی
خورم قسم د سکه ورونو وینه توی شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخې میندې بورې، خویندې ورارې شوې له
د بچو او د پلرونو وینه توی شوه

نا انسانو پرې ګوزار بې شمار بمونه
د دې ځمکې، د دې غرونو وینه توی شوه

دي دا ژوندي چې دا په هیڅ هم حساب نه
بې حسابه د سرونو وینه توی شوه

کړې د باڼو، درو ، د کلیو څه حساب
د بسته بسته ښارونو وینه توی شوه
شوې تری تمې ګورګورې او ممانڼې
څېړیو ، چنارونو وینه توی شوه د

آفرین یې په همت وایه جلاده
وارونو وینه توی شوه د دې خلکو په

ټوله شپه شپې قتلول سپوږمۍ او ستوري
سهارونو وینه توی شوه سپېده داغ د

ما کاته ورته زامنو پلار په دار کړ
د ترونو وینه توی شوه د وریرو په لاس

ټوله پته بېکسیاره ! یوالله ته
نهرونو وینه توی شوه په ویالو او په.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس سودا د یاره سره گرځي مې احساس لاس په
د بېلتانه غم رانه وړي دي حواس لاس په لاس

والوتله بې اعتباره زمانه شوه حیا
اشنا محفل کې له ساقي غواړي گیلاس لاس په لاس

احوالونه مې د صبر دروړل ریبار که څومره
را و دې نه لېږه اشنا کله شاباس لاس په لاس

هر چا سره تل ښه دي خو وېرېږم اشنا ښه له
لاس نه چې ملگری درسره شي څوک بې پاس لاس په

اشنا هواره کې ارام ته مو څوک کله پرېږدي؟
ته پاس لاس په لاس درځه چې وخېژو دې تورو غرو

!ما لا د مینې بېکسیاره ! نوم اخیستی نه و
.تومتونه او وسواس لاس په لاس راپسې راغلل

***

لکه چا ښه چې په ژړا تش کړی
هسې مې زړه نن په اشنا تش کړی

تر سباوونه یې سلگۍ وهلې
میدان چا تش کړی وې یې د مینې

یو وخت چې مالامال د یار له مخه
غلا تش کړی د زړگي کور مې چا په

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بې کسۍ نه غاړې، غرو نه ژاړي
کړی مرګي وطن مې لا په لا تش

اوس پکې بې له مینې بل څه نشته
کړی دوکان د ژوند مې له سودا تش

وخت بېکسیار هسې پرې غل ونیوه
.کړی د زمانې جېب چا پخوا تش

***

ستا که د تللي پېغلتوب هوا له سره نه ځي
یو خوب هوا له سره نه ځي زما لیدلي د

زه تورو خاورو سره خاورې شوم په ځوانۍ
د مستۍ او یاغیتوب هوا له سره نه ځي ستا

باسي رقیب که ستا سودا په زوره مې له سره
د چا د مخ څټ په پړسوب هوا له سره نه ځي

مې له یو مخې توی بېره مې سپینه شوه غابنونه
اوس مې لا هم د زلمیتوب هوا له سره نه ځي

خلک وایي اشنا مه یادوه څومره ساده دي
له لېوني د لېونتوب هوا له سره نه ځي

کړم جنتي او به هوا د یورپ بېکسیار څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځي نه د ترنک او نه د ژوب هوا له سره نه.

***

را روان په ملک چنګېز دی اسمان وربځ دی
خېز دی اسمان وربځ دی د مظلومو جست و
ښکته ځمکه ده چې چوي له هیبته
اسمان وربځ دی باران اوري او ښه تېز دی
همدا نن چا وې ورځي چې بغداد چور کا
اسمان وربځ دی امریکه ده او انګرېز دی
باد د کرکې دی چې لګي په هر لوري
اسمان وربځ دی سیلۍ لوټ د بخت پالېز دی
شپه خو شپه ده، سپینه ورځ هم توري لړې
اسمان وربځ دی له رڼا نه ژوند پرهېز دی
څو نیمزالې په تیاره ماښام اوبه وړي
اسمان وربځ دی ګونګوسی یې په کارېز دی
بېکسیاره ! ښکلې شنه له خندا نه شوه
وربځ دی بس همدغه یې اغېز دی اسمان.

***

د ژوند په تمه د تابوت په غېږ کې شپې اړوم
څاڅکي شور ته د سکوت په غېږ کې شپې اړوم یو

کار نه لري د ژوند سړې، تودې اوس هیڅ راباندې
د بې خودۍ د کاڼي بوت په غېږ کې شپې اړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما چې کله شک به کاوه د ښېلتانه په راتگ
شک مې باور شو د ثبوت په غېږ کې شپې اړوم

بدمستیو ، عیش او نوش به مې چا دروغ ویلي د
هسې د قوت او لایموت په غېږ کې شپې اړوم

له خلکو تښتم چې مرغانو په شان ونو ته ځم
شپې اړوم کله سنځلې کله توت په غېږ کې

دلته چې هر غدار راځي ځان کړي بزرگ د زمان
وایي د طاغوت په غېږ کې شپې اړوم ولس مې

په زړه مې اوري ښېکسیاره ! افغاني سید تل
زه که دمشق که د بېروت په غېږ کې شپې اړوم

څوک به حضرت داود اوس به طالوت شي راته څوک ،
.اړوم ملگرو ! گورئ د جالوت په غېږ کې شپې

***

د سپېده داغ غېږ کې یوه غېږه وربځ
نه ستوري او نه لمر رانښکاره نه سباوون ښکاري
.شان نن هم د تېرو څو کلونو په

***

دا ته د کومو غرونو شورېې

ښېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړه یو په ځان باندې ډیوې بلوو
ډیوې بلوو په خپل ارمان باندې

د یار ښکالو مو اورېدلې نه وې
بلوو په تش ګومان باندې ډیوې

ستا منزلونه رانه پاتې اشنا
بلوو په لوټ کاروان باندې ډیوې

مور چې سرتوره، پلار چې وژني راته
بلوو مورِ هغه ځوان باندې ډیوې

تر تورو لړو مو نظر نه رسي
بلوو په شنه اسمان باندې ډیوې

زمورِ له خپلې نافهمۍ مرور
بلوو په شته جانان باندې ډیوې

افغانستان لکه پردی کور سوځو
په خراسان باندې ډیوې بلوو

بېکسیار یو امریکن او یو روس زه
بلوو تباه افغان باندې ډیوې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام راخور د غره پر ولو دی
دی وخت د توبې د ماتولو

پروردګاره ته يې وبښې
دی بېکسيار کله د بښلو.

***

مينې سترې مه شې ښه شوه چې بيا راغلې
مه شې ښه شوه چې بيا راغلې ته نيمګړې
زه پردی همدا سې ښه يم، نااشنا ته
ښه شوه چې بيا راغلې ما هيڅ کړې مه شې
همدا زه يمه چې وينې وينې پروت يم
چې بيا راغلې حيرت وړې مه شې ښه شوه
ستا ګيلې، ښېراوې ماته په سر سترګو
بيا راغلې خود شخړې مه شې ښه شوه چې
انجمن د وصل، هجر او د اور کې
راغلې خدايږو غړې مه شې ښه شوه چې بيا
تلوسه ښه يې وژلای دې څوک نه شي
راغلې چې وګړې مه شې ښه شوه چې بيا
بېکسيار ته دې رنې چې اوبه نه شوې
راغلې اوبه خړې مه شې ښه شوه چې بيا.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن يې نظر سره غرض لارۀ
غرض لارۀ سم يې د زړه سر سره

يه کنګلي هوډه ! چې وې داسې سست
لارۀ ولې دې بيا لمر سره غرض

نه منم زه دا چې سپي دې و داړي
لارۀ خوار که د چاور سره غرض

وخت ته که تېره توره په لاس نه وای
لارۀ ما به څه له سپر سره غرض

مينې بې ګونا کړم بېکسيار اسير
لاره ما کله دې شر سره غرض.

***

ټپي- ټپي يم په پرهر مې مالګې مه دوړوه
زړه سر مې مالګې مه دوړوه په وينې- وينې د

بس دی چې خاورې دې يادونو کړم له خاورو سره
په سوري- سوري ځيګر مې مالګې مه دوړوه نور

سيليو د روح ځرمن مې رانه کښلې د بېلتون
په بې ځرمنې خوار بشر مې مالګې مه دوړوه

چې ځومره دې وس په تېرو تورو غوځوه مې تن
اشنا احساس باندې اکثر مې مالګې مه دوړوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې ډوب شي که بختونه را وينې وخته تختونه به
په ښکارې ويشتې مات وزر مې مالګې مه دوړوه

تخيل تلې مې پرې- پرې په هينداړو د وخت د
.دوړوه نور بېکسياره ! په ګذر مې مالګې مه

***

داسې په منډه چې روان يم ځم د لمر کلي ته
نه په بل او نه په ځان يم ځم د لمر کلي ته چې

کومه اسره؟ بس په توکل به ور رسېږم نور مې
زه د ناهيلو يو کاروان يم ځم د لمر کلي ته

وژنو نه يم ستړی- ستړی تربورګلويو ، ورور
د يويشتم قرن افغان يم ځم د لمر کلي ته

سپوږمۍ ، ستوري او سپين سپېده داغ اوسي مدام راکې
کلي ته ځانته په خپله يو جهان يم ځم د لمر

د يورپ تورو وربځو و خوړمه دوه لسيزې
ځم د لمر کلي ته ډېر په ارمان د شنه اسمان يم

نظر او فکر ، تخيل مې بېکسياره ! ګڼه وډ
.ګرېوان يم ځم د لمر کلي ته سوچ سره تل لاس او

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه وه تېره شپه چې مې غزل ته شیمه
په قسم چې مې مزل ته شیمه نه وه

ډېرې ارادې راتلې د لریو لارو
خو زما غریب یو پل ته شیمه نه وه

"درشي چې غوټې پسې وهې په لاس به"
د ملگرو ژور تل ته شیمه نه وه

راغلم دا خو تا وم رابللی چې زه
خو زما گوره محل ته شیمه نه وه

د اشنا بلا یادونه مېلمانه مې
مرگ زړه، زما اجل ته شیمه نه وه د

بېکسیاره ! ما وې گوندې پښتون واوړي
قاتل چې مې بدل ته شیمه نه وه له.

***

کله کله کتل ماته محفل کې اشنا کله
رقیب اشنا ته خو پخپله کله کله کتل

هم بل خوا نه کتای زه وایم بې له ما یې کله
دنیا غوسه ده چې یې څله کله کله کتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسمان کې څه د ستورو اتڼ هغه ماښام به شنه
جانان او ما چې يو تر بله کله کله کتل

ديدار لره پيدا دي خوشال ښه ويلي سترګې
کتل د ربغه چې ژوند مې تل تر تله کله کله

په بېکسيار باندې يې هم پېرزو کوه وخت ناوخت
.کله کتل د تخيل د شاړې ګله کله

***

دي خير دی که مخ يې بل رنګ سترګې خو يې ستا غوندې
په دې به څه کوو جنګ سترګې خو يې ستا غوندې دي
يې نه يم خبر په اصل، نسل، قبيله باندې
ښايي له ځايه پرنګ سترګې خو يې ستا غوندې دي
کميس به نه يې په تن منم د سرې بنارسۍ
نه يې په غاړه لونګ سترګې خو يې ستا غوندې دي
خو يې شېبه- شېبه را اوري په زړه ماته وعده
دي و دې شي وکوي ننګ سترګې خو يې ستا غوندې
زه يې پيالو ته نه، ديدن ته د ساقي ور روان
ستا غوندې دي چې ميخانه مې قلنګ سترګې خو يې
څوک نا اشنا راته مودو نه د خيال لارې څاري
سترګې خو يې ستا غوندې دي راته په زړه وهي چنګ
!بېکسيار دومره ډېر خطا هم اشنا نه دی وتی
.در چې ملنګ سترګې خو يې ستا غوندې دي د چا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

ته څه الهام واخلم که نه؟ له سترګو دې غزل
ساقي ستا اجازه ده چې بل جام واخلم که نه؟

په دې ګواه دی چې راځې خو وېش دی نن زړګی
نه؟ ګودر، زه مازيګر او که ماښام واخلم که

سر تېر له ننګ او نو مه راته وايي هر اشنا
نام واخلم که نه؟ حيران يم چې رخصت له ننګ او

دا هسې يو هوس دی يو ارمان پوره کوم
خدايزده چې ارام واخلم که نه؟ وصال کې به هم

راوي زما زمولي يې سپرلي کې ډېر ګلان
اوس يې هم په سرو سترګو سلام واخلم که نه؟ لا

په سر بې شکه بېکسياره ! چې له بخته لاس
.په سوچ کې يم چې وخت ځآنته غلام واخلم که نه؟

***

وايمه ولا چې زه مين په سپوږمۍ دروا غ نه
سپوږمۍ خدايزده چې دا ځويمه پلا چې زه مين په
د ښکالو پلونه مې دغه راڼه ستوري، چې ګورې
مين په سپوږمۍ ژر به ور رسم انشالا چې زه
دا يې اوله ورځ، مياشت نه، نه يې لومړۍ کليزه
چې زه مين په سپوږمۍ کلونه واوښتل بلا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر چې نه د چا ناموس، نه ننگ حیا ، خور او لور
برالا چې زه مین په سپوږمۍ چیغې وهمه
لیلا مجنون تللي د مینې په نوم لار خو نشته
ورځم په بسم الله چې زه مین په سپوږمۍ زه به
څارم نه د چا ور، نه د چا بام، نه د چا لوري
نه چاته گورمه په غلا چې زه مین په سپوږمۍ
واوښتلې چې پرې اوښتی بېکسیاره ! نه وې
.اوس نو توکل مې په مولا چې زه مین په سپوږمۍ

***

چې بیا را مخ شو ، بیا گیله مې په سر واوښته یار
واوښته صبر مې تم نه شو حوصله مې په سر

ته د خیال نیمزالې وږمې ټول عمر تازه اوسې
ولوله مې په سر واوښته دا خو ستا له بخته

داسې د غفلت په خوب ویده وم ټینگ په نیمه لار
باندې ختنه تله قافله مې په سر واوښته ما

ټینگ کړی له مودو مې چې د نه درتلو قسم و
مینه ټکنۍ شوه فیصله مې په سر واوښته

هغې ورځې زه بېکسیار داسې لېونی شوم له
.ډکه چې له خیال د یار پیاله مې په سر واوښته
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پياله د چا له سترګو ډکه نن مې
په زړه ګيله د چا له سترګو ډکه
شرمېدمه ورنه ما ور کاته خو
سپوږمۍ چې تله د چا له سترګو ډکه
ښه دواړه ياد يږي مې جرګه د
او فيصله د چا له سترګو ډکه
ړوند په کلو چې پسې کال کې کله
د چا له سترګو ډکه شېبه ايله
چا ور کتلي به وي ډېر ور پسې
چې قافله د چا له سترګو ډکه
سر په اوږه يې بېکسيار ته ايښی
ډکه لا يې شمله د چا له سترګو.

***

شوله د وصل شپه په دار چې ستوري يو - يو پنا
تورو غرو مې لار چې ستوري يو - يو پنا -په تورو

شپه راغلې نه وه لاړه تېره شوله دا څنګه
زما سپوږمۍ ته انتظار چې ستوري يو - يو پنا

خړو خړو وربځو کې ډوب شين اسمان، سپينه سپوږمۍ
لمنه ټوله د بهار چې ستوري يو - يو پنا

هومره هم نه وي وهي سترګې مدام ورته مې خيال
پنا د ننداري يې نن خمار چې ستوري يو - يو

دا ته د کومو غرونو شوريې

بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

تل خاطرو ته د یادونو غمازي مې کوي
ستوري یو - یو پنا اشنا مېلمه په ژوند یو وار چې

***

وخت هسې هم نه ده چې یاد ېږي تل رڼاوې د
هغه شېبه هم یو یادګار چې ستوري یو - یو پنا

پنا تل ستوریو ته شمه بېکس چې بېکسیار وړم
خدای مې دې نه کړي هسې خوار چې ستوري یو - یو پنا

یې نشته چې په ورو - ورو الاهو یې ویده اشنا
.پنا څنګه به خوب وړي بېکسیار چې ستوري یو - یو

***

دښمن ښه دې چې وهي دې په مغزي
درته اغزي تر هغه دوست چې کري

تر کوټه سپي زار رسا په سړي دانګي
تازي نه په چم چم کې داړنه د

***

له خدایه نه چې، له بنده څه پټه؟
پټه؟ زما په شان د شرمنده څه

که د جهان عطرونه وشیندې پرې
پټه؟ بوی به یې لګي د ګنده څه

بېکسیار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شوریې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ایمان دی چې ظالم به پرې شي
پته؟ ساتم به ټینګه عقیده څه

قسم په خدای چې را یاد بړې مدام
پته؟ ښکلې !له تا مې څه پرده، څه

یم حرامخور که شرابخور، یم ځانته
پته؟ کوم له چانه به سجده څه

بېکسیار نیت د غزل نه وو کړی
.پته؟ اشنا له تا مې اراده څه
***

ژوند هینداره، که شیشه ده مینې ته یې
ده مینې ته یې بې سدې ده که نشه

غره ته ګورمه، که ستوري، که سپوږمۍ ته
مینې ته یې څه عجبه تماشه ده

تن مې بند - بند که ورتېږي په مږه اور کې
ده مینې ته یې که په زړه مې پلوشه

مینې ته یې چې دې قیس په غرو رغو کړ
ده مینې ته یې د فرهاد په لاس تېشه

!بېکسیار یې ګومارلی چې به لیکي
.ته یې شاعري که څه پېشه ده مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

سپوږمۍ ځومره نېکمرغه یې څه لاره دې رڼا
درکې غلا نه، هره چاره دې رڼا ذره هم

اوږد د ژوند تیارې کړکۍ ته لاس زما دې چې را
د زړه تیاره جونګړه کړه له واره دې رڼا

تانه یې څه زده؟ د ځمکې ړوند مخلوق دربغه له
درې، باندې او کلي ټول له ښاره دې رڼا

ماشومان ستا په ارمان بې شکه به د کلي
ګودر دې، مازیګر دې او شودیاره دې رڼا

لره ستوري تل دوا کړي بېکسیار رانه دې رب
.رڼا شه غېږه دې څو چنده او بې شماره دې

***

ویده په خوب کې بیا - بیا چای دموم
د چا چای دموم چې ویښ په خیال کې

څوک به راځي ګوندې عمرونو نه پس
دموم شببه- شببه چې لګیا چای

سترګې ګنډلې مې په وره کې د کور
دموم په پخلنځي کې بسیا چای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو نظر يې لا وچ کړی نه دی
دموم د زړګي سر ته به لا چای

مجلسي يار که يو وار رب راولي
دموم زه به سهار او بېګا چای

لکه کوچيانو چې اور بل سپوږمۍ ته
دموم چاپېره ستوري، رڼا ، چای

ما بېکسيار وې د زړه غوښې ورکړم
دموم خو د اشنا چې سلا چای.

***

ژوند

ژوند يانې څه؟
ژوند يانې باد کې سفر
يانې باران کې مزل
په سپيده داغ کې راويښ
په سره غرمه کې ويده .

***

کله لر مې زړه ماتېږي
کله بر مې زړه ماتېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلیو په اسره کې وي د
چې اکثر مې زړه ماتېږي

دی بمبارد په توره بوړه
غر مې زړه ماتېږي لکه

لور په لور نارې د هجر
ماتېږي سر په سر مې زړه

یار چې مړه- مړه ګوري نور څه؟
برابر مې زړه ماتېږي
بېلتانه تل د اشنا په
ناخبر مې زړه ماتېږي

په دیدن پسې ملنګ یم
ماتېږي په هر ور مې زړه

بېکسیار مین په مینه
.ماتېږي او په شر مې زړه

***

چې چېرې به یې بیایې دا نیمګړې برخه خواره

د ژوند او مرګ جګړې ته نبغ ور ووت سمد واره
په پړونده لاره ګردونه یې له پلونو نه خاته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دغه کلي دغه خلکو لاره مرور شو
.پام کړه بېکسیاره غرونه پسې ډېر کېدل چې

***

زه؟ زه څه خبر چې سمندر په شان ستا زوی ومه
ما خو ګڼله چې پیدا همدا اسې لوی ومه زه

ناوخته راغی د احساس ډېر یم احسانمند چې لړ
زما سینه خو یو ډک جام دی اوس به توی ومه زه

مور څه او مورنۍ مینه څه؟ ماته څه پته چې
زه خو کاکه ومه په هر څه- هر څه پوی ومه زه

به ادا دې موري خدایزده خو کوښښ به کوم حق
زه که د پښتو ادب په بڼ کې سخنګوی ومه

د چا له زړه دوعا ساتلی بېکسیار یم ضرور
.ومه زه ګنې بتې کې د حالاتو به الوی

***

خاونده بیا سپرلی شو ګودر لارې مې یاد ېږي
ترې ایله واوره شو دیارې مې یاد ېږي الوتې
ټول د کلي هغه بر سر ته شینشوبو کې غاټول،
ویالې ډډ ته د توتو د باغ بارې مې یاد ېږي
که راځمه په دغو لارو هر وار زه که ځمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلا - بلا د چا سترگې خمارې مې یاد برې
سیلۍ سترې په وچو تورو غرونو کې د هجر
باندو ته مې خیالونه ځي هوارې مې یاد برې
د یاد شمېرونه ساقي درته به څه کوم د یار
چې هر وار رپوم سترگې هر وارې مې یاد برې
بېزار زه بېکسیار یم له ښکلیو د یورپ څخه
.اندرې مې په زړه اوري، شینوارې مې یاد برې

***

شاعره شپه ده، شاعر خیال مې د سپوږمۍ په ننداره په موسکا
گورم بس له ورایه ځنگل، غر او سین ښکاره په موسکا هر خوا چې

اشنا ډېر- ډېر وې څه بیا رانه شې ماته له قصده خلکو مخکې
موسکا د ستنېدو یې راته وکړه ښو لاندې اشاره په

د زور، د ظلم، د وژلو، زولنو او زندان څه حکومت؟
وکړه د وگړو اداره په موسکا منم هغه چې که چا

ټنډه له میکدې نه که هر وارې ساقي و ایستم په تروشه
خو زه په بیا- بیا ورته راغلم په زاریو دوباره په موسکا

پوره سات چې شو اوبو کې خپل تصویر سره گډ بس هماغه دی
.او بېچاره په موسکا په جنجالو ډوب بېکسیار خوار او حیران

بېکسیار عبدالمالک — دا ته د کومو غرونو شوریې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

شل کاله وروسته،
زه د چرمي درې نفري کوچ په دا منځ کې ناست
او شاته مې تکيه وهلې،
راته په مخامخ دېوال باندې
ځړېږي د توحيد کلمه،
ترې لاندې دوه کرښې زما يو پخوانی شعرگوټی،
او تر هغه رالاندې،
د الماری په څنډه يو ليکه
کتار څو تور او سپين عکسونه،

اول خليل پاس د بيهي ونه کې،
بيا اسماعيل يون، بيا ارمان
بيا سيدعمر او قاسم،
الماری ټوله، تر خوا دوه نورې هم،
له سولېدلو، سوځېدلو او خيرنو، پاڼې پاڼې
کتابونو ډکې،
نن اوويشتمه روژه،
زه د سهار لمانځه ته شمېرم شېبې خوب رانه ورک،
سبا يا بل سبا - يا بل سبا اختر به ضرور
ماته به ته زياته
تر شل کاله پخوا يادېږې.

***

تړاو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د لاس ګړۍ کې هر ځلې ساعت شي پوره،
زما غوږو کې زه که هر چېرې یم،
د خبرونو یو زیګنال وشي،
د خبرونو سرخط:
"امریکایي پوځونو،
د تورې بوړې په شاوخوا سیمو کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو یو ټولی تباه کړ"،
...
"امریکایي پوځونو،
د فلوجې په ښار کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو
څه نا څه د پاسه دوه زرو نه زیات کسان له منځه یووړل"،
....

"امریکایي پوځونو،
د پاکستان په سرحدي سیمو کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو
یوه لویه ډله ونیوله"،
....
اسرایلي پوځونو،
نن د غزې د ښار لوېدیز برخه کې،
له ښوونځي نه د راتګ په لاره،
دوه اووه کلن فلسطیني ماشومان،
د ماشینګڼو په سرو ډزو کې غلبېل- غلبېل کړل،
د القاعدې له مسلمانې بنسټپالې ډلې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره تړاو يې لاره.

***

باران

کيږدۍ کې ستونيستاخ ليمخي باندې پروت
غبرگو لاسونو باندې سر مې ايښی
ورو- ورو غږېږي راته ساز د باران

د وريو ، مېږو يوه لويه رمه
څوړ- څوړ غوړېږونه چوپ بهر ولاړه
لکه مين چې په آواز د باران
تر ما هم کله له پرانيستې کيږدۍ
د باد څپه راوړي، څپه د ښاخکو
نغاړم ترې ځان نه، اخلم ناز د باران
په مخامخ غره کې تک ژبړ لمر گوره
دا يو ځای اوري، يو ځای نه چې اوري
په دې کې هم به وي څه راز د باران

خدايزده چې اوس څومره شپېبه تېره
چې بېکسيار ډوب يم په خيال کې د يار
راځخه هېړو هېر آغاز د باران.

***

د ابد دپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځم د غنمو طلایي فصل ته اور اچوم،
پاس د شوتلو
کوز د جوارو
شنو پټیو ته پاده ور پرېږدم،
چې په یوه شېبه کې جوړ کړي
ترې د بر کلي ډاګ،
او هغه پورې ډک
د سرو منهو باغ،
په ګیلمجمو چور کوم چې یې د سوند لرګي کا،
رېدي ته وایمه چې نه به راځي،
غاټول ته وایمه چې کله دې شي،
زه د وطن په غرو رغونو
شاړو دښتو
په میرو
او په هوارو باندې،
تر هر څه، هر څه نه اول د ژوندون کر کومه،
هسې نه تخم یې ورک نه شي
د ابد د پاره.

ژوند

دا ژوند عجب ژوندون دی
عجیبه یو قانون دی
ارمان ارمان کې ومره
ارمان ارمان کې ومره
دا ژوند څه عجیبه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ټولو غم لاربه دی
د خان که د غربه دی
شپه په شپه تلون دی
ارمان ارمان کې ومره

په خپل کور که سارا یې
مجنون او که لیلا یې
غني، که بېنوا یې
په برخه دي بېلتون دی
ارمان ارمان کې ومره

باران وربږي ناست یم
شپه وروسته به ملاست یم

الله پاک ته په خواست یم
په دې مې شین لړمون دی

ارمان ارمان کې ومره
زه مینې ته بې وسه
د زړه اشنا را رسه
حالاتو ته بې کسه
قسمت زموږ پښتون دی
ارمان ارمان کې ومره

حیران زه بېکسیار یم

دا ته د کومو غرونو شوریې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هر سړي وېزار يم
د وخت په چار ناچار يم
بس کړی مې تړون دی
ارمان ارمان کې ومره.

***

هوس

چې نيمه شپه د ليدو هوس دې
زما د خوب په درمندونو باندې سيوری وکا
لېمو کې ډنډې له ماښامه اوښکې
د ګرېوانه په لوري، لوری وکا

چې نيمه شپه شي د ليدو هوس دې
زما د صبر کاسه واړوي نسکوره يې کا
خوا مې له ژونده چې له ځايه سړه
ورځخه سل چنده لا نوره يې کا

چې نيمه شپه شي د ليدو هوس دې
راشي زما په تياره خونه کې څراغ شي راته
ما لا په زغرده ورکتلي نه وي
ستا د ديدن يو خيالي باغ شي راته
چې نيمه شپه شي د ليدو هوس دې
راته سپوږمۍ له پورې غرو په تماشه راولي
بيا نه په ځان يم، نه په بل باندې يم
څه لېونۍ غوندې نشه راولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نیمه شپه شي د لیدو هوس دې
زړه را زلمی کړي فکر ستا د پېغلتوب مې یوسي
په هغه شپه بیا ځوروي مې ډېر نه
راته پالنګ شي پکې خوب مې یوسي.

***

تصویر

اسمان کې ایکي یو خړکی ستوری زما مخامخ،
زه د موټرو
بایسکلونو
او د پلیو لاریو
په یو ارت ځلورلاري کې ناست،

کله موټرې شمارم،
کله سایکلې
کله پلې جینکۍ
یا جینکۍ هلکان ګډ وډ سره،
نارینه نه شمارمه،

په نارینه وو ته کتو زه داسې ګران وختونه نه ورکوم،
اوس په اسمان کې هغه ایکي یو خړکی ستوري له مانه پنا ،
هغه دی بیا یوه یوا ځې جینۍ
بس کې لاړه،
لږ شېبه وروسته به توده موده

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کور کې ناسته،
یا د خپل یار په درشل،
خو زه خپل کور ته چې د بس لار هم نه
نه شم تلای کیلي مې ورکه،
او په اسمان کې هغه ایکي یو خړکی ستوری
زما مخامخ
بیا را څرګند.

***

کیسه

اسمان تک شین لکه د ګوتې غمی،
کټ مټ زموږ د نیمزالې ګاونډۍ
پړونی تېر اختر کې،
خو بس یوه لکه په شپه کې
خوړ ځنګل ته ورته
توره وربڅه،
زموږ د کلي په دا سر ولاړه یو سات وشو،
نه څپک بره ځي نه کوزه خوځي،
سره له دې چې اوس هواوې ماتې،
خو چې لمر لږ پنا د ژمي احساس بېرته ژوندی،
د کلي مخې ته په نوې ټوکېدلې
د رشکې پټې کې،
بلاربه سپینکۍ دنګه رسا اسپه
دوه تورې او دوه ژېړې غواوې،
څنګه په وار سره اسمان ته ګورې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټیک لکه زه ښایي په وربځو غوسه،
دا زه کیسه نه لیکم،
نه تخیل دی زما،
دا زه همدغه شېبه لیکم چې همدغسې ده.

***

تپوس

کابل وران، میدان ویجاړ شو،
خو دې دواړو کې توپیر شته،
عالمان به پرې پوهېږي،
ما خو داسې اورېدلي،
چې اکثره وران ودان شي،
خو ویجاړ چې خدایزده څه شي؟،
تش پوښتنه مې کوله.

***

منې

د "منې ګل" د لومړۍ مشاعرې په ویاړ

څنګه مې زړه کېږي
په خپله چې ور وخېژم خپلیو سره،
څادر د دوو څانګو په منځ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېږدم کېنمه پرې،
او ښه تکیه ووهم،
په پېغلو ځانګو کې
را ځوړندو د سرو منهو بنډار ته غوږ شم،
لږه شېبه په لاندې سین کې
د رنهو اوبو شرار ته غوږ شم،
د چا ښکالو مې د خیالو لړۍ
را و شلوي او لار ته غوږ شم،

لکه چې بیا یې د کلا په دېوا له
له خپلو ځالو سره مار لیدلی،
پورې سنځلو کې د ګنهو کورنو مرغیو ،
په زوره- زوره چغهار ته غوږ شم،
یو چتی راشي غواړي و څري دې اړخ ته دلته،
نیمه مرغیو چې خوړلې په دا سره منه کې،
ببرته چې ماته یې پام ژر و تښتي،
زما منهو ته تلو سه لا زیاته،
اول سورلاستی په غنمو پېرودلی چاکو ،
د واسکټه له جېبه
په ناز را وکاږم
پرې رغوی تېر کړم،
بیا په منهو ور خلاص شم،
چې په مزه- مزه او خوند- خوند یې کړم سپینه
لکه سپینه هګۍ،
بیا ترې تړانګې ببلوم د خټکي په شانې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترهغو خورم يېې
چې د مور خبره: "و بزېږم"،
ياني چې ټنډ شم د ثاريو په شان،
بيا نو ورو وغورځم پراخه سين ته،
ترهغو لامبم چې دا يو خروار منې مې هضم،
له لمبا سترې چې راوځم
رېگ کې خوب مې يوسي،
چې را ويښېږم غرمه تېره
ماسپښين هم پسې،
په درمندځای کې د تمام کلي واړه ماشومان،
په خرمستيو لگيا،
زه هم په بيړه ځان ورورسوم.

***

خدای پاماني

ستورو! نور ځئ
له دې محله دلته اور را اوري،
لمره په دې غم کلي
نور چې را ونه ځلېږې!،

سپوږمۍ په مخه دې ښه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library